

SONG TIL KRAFTUTBYGNINGA.

Tone

No livnar det i lundar.

I alle år¹ og dagar,
eit gjetord sjein som sol,
når svolten folket plagar,
dreiv fossen kvern som mol.

2

Soleis har Svultingfossen
hjá folk ein godhug fått,
den var den sterke gossen,
gav hjelp når det var smått.

3

Den var so mild i målet
om kveld, som huldrekvad.
Å! Sveip omkring meg stålet,
so gjer eg folket glad.

4

Då kom det store herde.
Her Hysing gjek på lur,
han snøyt sit øyra vende
til fossens lokkedur.

5

Tilhøva han då granska
og fann dei god og gjild,
han fekk nok mange vanskar,
men fossen lokka mild.

6

Jau han fekk fossen venda
og kledd i berg og stål,
so krafta han kan senda,
til ljøs og gjeremål.

7

Ja folket dei fekk hugna
og fleire større mål
Og Svultingfossen stunda,
om hjelp i alt det gnål.

8

Sit huldrelukk den sende
til brøderne i nord,
Stakaldefossen vende
sin hjelp til glade bror.

9

Å Hysing han fekk æra
at bera bodi fram
til folket som fekk læra,
me saman hjelpast kann.

10

Som brør dei nå arbeider
kvar sin turbin isving.
Til ære og til heider,
som sler om krafta ring.

11

Breid fosselukk og tonar
til alle ein og kvar,
som set i myrke sonar,
dei ventar me er snar.

-----2-----

Old.